

Vasten

**HOUVAST
OP SCHOOL**

VERHAAL

Job zit zich te vervelen in de klas. De juf legt iets uit over carnaval, maar Job vindt het niet zo interessant. Het verhaal van de juf houdt zijn aandacht niet vast. Hij kijkt naar de vlieg op het raam en telt de pootjes. “Job, zeg jij het maar”, zegt de juf. Oeps, Job wordt rood. Hij kijkt naar Eline, zijn klasgenootje naast hem. Ze zegt iets zonder geluid te maken, maar Job is helaas niet zo goed in liplezen. “Sorry juf, ik weet niet wat de vraag was”, geeft Job toe.

“Ik weet het wel”, zegt Aïcha “de vastenperiode heet de Ramadan.” De juf knikt en schrijft ‘Ramadan’ op het bord. En daarachter schrijft ze ‘Islam’. Maar ze kijkt ook rond of nog meer kinderen een antwoord hebben.

“Veertigdagentijd”, zegt Eline. Dat schrijft de juf ook op het digibord erbij en daarbij zet ze ‘christendom’. Als de juf twee nette rijtjes op het bord heeft mogen de kinderen in groepjes een mindmap maken over de vasten. Gelukkig zit Job bij Eline in het groepje. Die is heel slim en weet altijd heel veel!

Even later zit Job thuis bij zijn moeder aan de tafel met een kop thee. “Mam”, zegt hij, “heb jij wel eens gevast?” “Jazeker”, zegt zijn moeder. “Soms wil ik wat afvallen en dan ontbijt ik later. Ik eet ook gezonder dan en snoep niet.” “Doe je dat voor Jezus? Of Allah?” vraagt Job, want hij is nu toch wel nieuwsgierig geworden. Hij heeft zoveel in de klas gehoord, waar hij nog niet eerder over nagedacht had. “Nee, eigenlijk doe ik het vooral om weer op gewicht te komen, om gezonder te worden”, antwoordt mama. “Maar als je iemand wil spreken die het wel voor God en Jezus doet, moet je oma maar even bellen.”

“Met Els de Vries”, hoort Job de bekende stem van oma zeggen. “Oma”, begint hij meteen, “heb jij wel eens gevast?” “Dag lieve Job”, lacht oma, “wat leuk dat je belt! En met zo’n mooie vraag. Ik vast ieder jaar tussen de carnaval en Pasen. Waarom vraag je dat?” “Ik ben gewoon nieuwsgierig.” Oma antwoordt: “Soms is minder meer...” Dan is het even stil. Dat is echt typisch oma, denkt Job. Zij zegt altijd dingen waar je over na kunt denken.

“Als ik minder met het eten bezig ben of wat minder televisie kijk, kan ik andere belangrijke dingen doen. Ik kan wat meer nadenken, een extra bezoekje aan mijn eenzame buurvrouw brengen of wat vaker bidden.” “Maar je bidt al heel veel”, antwoordt Job, denkend aan de bezoeken bij oma. “Goede dingen kun je niet teveel doen, lieverd.” En dat is weer zo’n uitspraak waar Job over gaat nadenken...